

Nabitý srpen - Liberec, Aure a Kristiansund, Rogla.

Po soustředění v Oberhofu jsem měl téměř dva týdny pauzu zaviněnou klíštětem. Během dalšího týdne jsem se vrátil do plné tréninkové zátěže a odjel na měsíc z domu. Začínali jsme týdenním soustředěním v Liberci, zaměřeným čistě na sprinterskou přípravu - úseky na kolcích, dynamiku a rychlost na dráze a na schodech a posilovnu. Během soustředění jsme ještě doladovali naši účast na závodech Toppidretsveka v Aure a Kristiansundu v Norsku, kde se zároveň konalo mistrovství světa na kolečkových lyžích. Nakonec se podařilo vyřešit všechno - dopravu, ubytování, stravu i převoz kolečkových lyží, které se nám nevešly do letadla.

Soustředění skončilo v sobotu a to stylově - svatbou bývalého reprezentačního kolegy Milana Šperla. V pondělí jsme letěli do Trondheimu a tamodtud společně s Francouzi do Aure. Přijeli jsme někdy po půlnoci, což není až tak neobvyklé, pokud vás ale v následujících čtyřech dnech nečeká šest sedm závodů :) Naštěstí v úterý nás čekalo "pouze" mistrovství světa na deset kilometrů klasicky. Pro sebe jsem to bral jen jako takový rozjížděcí závod, především proto, že nemám vlastní závodní kolce a potvrdilo se, že na půjčených nemáme moc šancí. Od středy jsem už poctivě závodil v sérii [Toppidretsveka](#), kromě závodu na horském kole. Ve středu se jelo 24 km klasicky, kde 21 km vede podél pobřeží a poslední tři kilometry se vyjíždí na sedlo Brekka. Poslední desítku už jsme měli projetou z úterního mistrovství světa. Jelo se mi dobře a myslel jsem si, že bych mohl i reagovat na případné nástupy. Pod kopec jsem přijel s necelou třicítkou lyžařů, ve které už chybělo dost kvalitních závodníků. Závěrečné stoupání přeci jen není úplně pro mě, přesto jsem byl s 23. místem spokojený. Ve čtvrtek dopoledne jsem vynechal závod na horském kole, neměl jsem totiž na čem jet :) V odpoledním sprintu klasicky se mi taky jelo dobře, v kvalifikaci jsem usoupažil 11. místo. Ve čtvrtfinále mi zradil materiál a se zlomenou holí jsem jen tak prošel cílem, poslení v rozjížděci. Pátek pro nás byl poslední závodní den, ale určitě nejvýživnější. V poledne jsme, už v Kristiansundu, běželi trojku po svých. Ve čtyři hodiny startoval poslední závod Toppidretsveka - 18 km volně s handicapovým startem, podle dosavadních výsledků ze všech předchozích závodů. Protože jsem nenasbíral mnoho bodů, startoval jsem z třiatřicátého místa, vteřinu za Koukim. Pokusili jsme se hlava nehlava dojet nějakou čelní skupinku, což se nám ani jednomu nepodařilo. Tak jsem se krásně propadl asi třemi skupinkami co jely kolem a snažil se nějak dostat do cíle. Dvě skupiny před námi se ještě podařilo dojet, samozřejmě už bez mé pomoci :) Nakonec jsem dojel v balíku, který bojoval o 23. místo. Z konce skupiny se mi podařilo posunout o pár míst dopředu na celkové 28. místo. Tím ovšem páteční závodění nekončilo, ještě na nás čekala mistrovská štafeta. Bohužel jsme měli trochu smůlu, když se k nám nedostala informace, že místo 3 x 3,75 km pojedeme 3 x 7,5 km. Kukín po prvním kole finišoval na předávku, ale místo toho ho čekal ještě jeden okruh. Ten si asi patřičně vytrpěl a přivezl už nezanedbatelnou ztrátu. Přestože se na čele závodu chvíli taktizovalo, neměl jsem (po dvou závodech) na to, abych je dojel. Na svém úseku už jsem dostal asi minutu, Dušan pak dostal ještě jednu a bylo z toho krásné šesté místo se ztrátou něco přes dvě minuty :) Mít včas informace o změně trati, mohli jsme být šestí v kontaktu :) Každopádně jsme si vyjeli "bednu" a vyhráli rybářský klobouk a květinu. I když v sobotu ještě pokračovalo mistrovství světa, my už odlétali domů, abysme stihli odjezd na další soustředění. V půl druhý v noci jsme se dostali do hotelu v Trondheimu a v půl šestý jsme už odjížděli na letiště. Protože mě nenechali vzít květinu do letadla, abych jí dovezl přítelkyni, dostala jí vcelku sympatická slečna na check-inu. V šest ráno koukala hrozně zmateně a odpustila mi drobnou nadváhu (zavazadla) :D

Druhá polovina léta

Napsal Aleš

Čtvrtek, 15 Zář 2011 16:40

Před odjezdem do Slovinska na Roglu jsem stihl akorát smontovat půjčené kolce a připravit je na vrácení. Na Rogle nás čekalo krásný počasí a příjemný tréninkový prostředí. Čekal jsem, že jedeme někam do hor, kde nebude ani živáčka a místo toho tam bylo až do konce srpna plno lidí. Tréninkově se mi dařilo, až poslední čtyři dny jsem toho měl opravdu dost, až jsem se klepal. Po návratu domů jsem se z toho snažil dostat volnými tréninky. Po týdnu mě ale přepadlo lehké nachlazení, kvůli kterému jsem vynechal testy - mistrovství republiky na kolečkových lyžích o uplynulém víkendu v Liberci.

V neděli 18. září odjždíme na první ledovec do Ramsau, tak snad zase budu plný energie.